

ikke falder Underclasserne nu mere til Last end i 1816. Det er Noget, som den ærede Taler og sikkert Ingen, naar han tænker rigtigt efter, vil kunne benægte, at Huusleien er Noget af det, der er steget meest i Kjøbenhavn, og at, naar man altsaa vil tale om, hvad 2 Personer i forskjellige Livsstillinger skulle have i 1850 og 1816, for at kunne komme ud af det, hver paa sin Maade, maa den, der er i en høiere Stilling, — hvoraf følger, at han maa boe paa en anden Maade end den, der er i en ringere, ikke at tale om, at Underclasserne af de Militaire, som oftest ere indquarterede, — ogsaa have et større Tillæg til sin Gage. Jeg skal forøvrigt ikke komme tilbage paa den afsluttede Discussion; men det er ogsaa en af de Feil, hvori den ærede Rigsdagsmand har gjort sig skyldig, under sine Anskuelser om Søetaten, at han regner Bopælen for det Samme i 1850 som i 1816; vil man tale om, hvad et Dvarteer som det, der findes i Nyboder, er værd for Nybodersmanden, maa man sætte Summen høiere op i 1850 end i 1816; det er virkelig ikke, fordi jeg er imod, at den simple Mand — thi jeg bryder mig ikke om disse Antydninger om, at man ikke bekymrer sig om, at de lavt Staaende behandles ubilligt, men kun kæmper for, at de høiere Staaende kunne lønnes paa en bedre Maade; sige Insinuationer bryder jeg mig ikke om — skal have en anstændig Løn for sit Arbejde, enten det er et privat Arbejde eller han arbejder for Staten, at jeg ved denne og andre Leiligheder har taget Ordet; men det er, fordi jeg er imod, at en slig Paastand om Arbejdslønnens Utilstrækkelighed fremkommer, som ikke er tilstrækkelig begrundet i Data. Der skal tvertimod Ingen være mere villig end jeg til at gaae ind paa en ordentlig grundig Undersøgelse om, hvorvidt Lønningerne ligesaa vel i Underclasserne som i Overclasserne ere, hvad de bør være; og det vil forhaabentlig vel ogsaa komme for en Dag her i Thinget, naar vi have Gageringsplanerne liggende for os; men paa saadanne Data, som her foreligge i den ærede Rigsdagsmands lille Pièce, kan jeg ingenlunde gaae ind, og derefter bestemme mig til et Tillæg, der for den ene Etat vilde beløbe sig til 30 eller

40,000 Rbd. og for den anden til 50 eller 60,000 Rbd.

Sagd: Jeg kan ikke lade være endnu engang at komme tilbage til dette Spørgsmaal; den ærede Rigsdagsmand for Bogense (Bespørgsmanden) saavel som ogsaa et Par af de foregaaende Talere have ladet nogle Dittringer falde, som det var mig noget ubehageligt at høre paa. Jeg kan ikke indsee, hvorfor vi, naar vi tale om Sager af denne Art, altid skulle føre Striden ind paa Gebetet om de høiere og lavere Classer. Jeg troer, at vi blot skulle veie Kjendsgjerninger (Hør!), saaledes som de foreligge, men hverken hentyde til de høiere Classers Begunstigelse, eller til de lavere Classers Forurettelse; thi dette hører ei hjemme her; men lader os nøie overveie, hvorledes den Classes Stilling er, hvorom Sagen dreier sig, og hvorvidt den virkelig er afslagt saaledes, som den ifølge sin Stilling kunde være berettiget til at vente, og lader os saa derefter tage vore Beslutninger, og lade alle sige Hentydninger aldeles ude af Betragtningen. Jeg troer, at der idetmindste under Krigen har udviklet sig et saa venstabeligt og kammeratligt Forhold imellem de høiere og lavere Classer i Armeen, at vist hverken Menige eller Underofficerer nogenstunde have følt eller troet sig forurettede. Jeg troer ikke, hvad det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de District (Lunde) ved en tidligere Leilighed antydede, at den forbedrede Stilling, der i de sidste Aar er bleven disse Underclasser i Armeen tildeel, er fremgaaet af en Nødvendighed, hvorunder de høiere Autoriteter maatte bøie sig; men jeg troer tvertimod, at, hvad der i denne Retning er gjort, det er gjort af et velvilligt Hjerte, i Erkjendelsen af disse Classers Fortjeneste og den derved erhvervede moraliske Berettigelse; thi, hverken da Armeen laa i Felten eller til hvilkensomhelst anden Tid var det nogen absolut Nødvendighed at forbedre Underclassernes Kaar, og, naar dette alligevel skeete, saa troer jeg, at det deraf vil fremgaae, hvad der allerede tydeligt ligger for Dagen i den Omfarg, der i de senere Aar er viist for disse Classers legemlige og aandelige Velvære, at Underclassernes Vel ligesaa godt som Offi-